

אבל ברגע שהנידון התחיל לזייף... לא ברכו בתורה תחילה - - -
חוזר הגזר דין הראשון, בגלל שלש עבירות החמורות.

לפני כעשור שנים, נכנס אל מרן ראש הישיבה זיע"א, הגרמ"ב זילברברג, (רבה של שיכון ה'). והוא מספר לראש ישיבה, שיש לו בעיה... הוא היה רגיל לדבר לפני תשעה באב לקהל גדול של בעלי תשובה, ועיקר הדברים שלו היו בנויים על המשל של האלשיך הקדוש.

עד שהתגלגל לידי דברי המהרי"ט (סימן ק') שכותב בחריפות נגד האלשיך ומשלו הנזכר, ונקרא מעט מלשונו: "ואותו חכם שדורש ברבים ומרגלא בפומיה שכל מי שעוסק בתורה אין שואלין ממנו שום חשבון בעוה"ב, שכ"כ בספר הזוהר בפירוש, דמאן דאשתדל באורייתא, לא מתבעי מיניי דינא כלל, ורגיל לדרוש על מה אבדה הארץ על עזבם את תורתך, משל למלך שהיה לו אדם אחד מיטיב נגן וכו' וכו'".

כותב עליו המהרי"ט: ראוי לשתקו טפי מהנך דחשיב במגילה (כה), ויש שמשתקין אותו בזניפה כשעוקר הכתובים ממשמען, כל שכן במקום שיש חילול ה' שאין חולקין לו כבוד אפילו אם הוא גברא רבה וכו'... וממשיך המהרי"ט - - - נראה בעיני שזה הדורש דיבר סרה על ה', ועשה תורתו פלסתר! אטו רביה דהאי קטיל קני באגמא?! לא שנה לו משנתינו - לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה, והלא אמרו תכלית תורה - תשובה ומעשים טובים שנאמר וכו'... והמהרי"ט מאריך להוכיח מהגמרות שהדברים האלו לא נכונים, וכי הקב"ה צריך את התורה של בן אדם כזה רשע?! ומביא הרבה הרבה ראיות מחז"ל נגד האלשיך ההוא.

שאל הרב זילברברג את הראש ישיבה, מה אני עושה?... אמר לו הראש ישיבה, אתה צריך להסתדר עם שניהם, אם אתה לא מצליח - אז אל תתחיל עם זה אפילו. תחפש דרשות אחרות... לא מתחילים עם המהרי"ט... ובמקום שררה תמיה גדולה... איך ייתכן כאלו לשונות על האלשיך...

ואמנם יתכן, שזה ברור שהדרשן ההוא לא היה האלשיך! החכם ההוא אמר, אם אתה לומד תורה - אין לך מה לדאוג מהעולם הבא... אתה יכול לעשות את כל העבירות ולא יתבעו אותך... האלשיך לא אמר כאלו דברים, זה דיבר סרה על ה', ודאי! אמנם הוא גם גנב את המשל של האלשיך, אך ודאי שהנמשל לא נכון... והוא משלו. וכי יעלה על הדעת שרשע שיעבור ג' עבירות וילמד תורה ינקה מדינה של גיהנום!?

הבני תורה מקיימים את העולם

אבל הטענה של המהרי"ט היא טענה... איך ייתכן שהקב"ה יוותר על עבודה זרה וגילוי עריות בשביל התורה שלהם, וכי הקב"ה צריך תורה של פושעים!?!...

מובא בהקדמה לספר "עמלה של תורה" (ושם מופיע מכתבם של מרן הקה"י והאבי עזרי זיע"א) והוא מסביר: פשוט שלא זו הכוונה... ונבאר דרך משל, המדינה הזו מדינת ישראל (בחלק החיובי), יש ספיקות למה היא קיימת?... מי מחזיק אותה? רק הבני תורה!

כאשר היה ב"ג ראש הממשלה, רצו לגייס את בחורי הישיבות. נכנס אז מרן הרב אברמסקי ואמר לו, בגמ' מסופר על בר כוכבא שהוא היה גיבור חיל, וניצח בלי סוף. ופעם הרומאים עשו תחבולה, ושלחו מישהו לרבי אלעזר המודעי באמצע שהוא התפלל ללחוש משהו באזנו, ואז הלשינו לבר כוכבא שרבי אלעזר משתף פעולה עם האוייב, והוא שלח לקרוא לו, ושאל, מה הוא אמר לך? ורבי אלעזר לא ידע מכלום... ואז בר כוכבא הרג אותו בבעיטה.

על מה אבדה הארץ

ישנה שאלה מפורסמת: הגמרא אומרת במסכת יומא (ט, ב) "מקדש ראשון מפני מה חרב, מפני ג' דברים שהיו בו, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. וכו', אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים - מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך: ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות - ע"ז, גילוי עריות, ושפירות דמים". והחפץ חיים כותב ששנאת חנם, זה לשון הרע.

עכ"פ, בבית ראשון היו ג' עבירות חמורות!

והנה הגמרא בנדרים (פא, א) ובבבא מציעא (פה, ב) אומרת: א"ר יהודה אמר רב, מאי דכתיב (ירמיהו ט, יא) "מי האיש החכם ויבן את זאת, ואשר דבר פי ה' אליו, ויגידה על מה אבדה הארץ?..."

דבר זה אמרו חכמים ולא פירשוהו, אמרו נביאים ולא פירשוהו, עד שפירשו הקב"ה בעצמו. שנא', "ויאמר ה' על עזבם את תורת אשר נתתי לפניכם" אר"י אמר רב - שלא בירכו בתורה תחילה, וברש"י (בב"מ שם), וכיון דלא מברכי גליא דעתייהו שאינה מתנה חשובה. ובר"ן בנדרים כתב - "עד שפירשו הקב"ה בעצמו שהוא יודע מעמקי הלב - שלא היו מברכין בתורה תחילה. **כלומר, שלא היתה התורה חשובה בעיניהם כל כך שיהא ראוי לברך עליה, שלא היו עוסקין בה לשמה, ומתוך כך היו מזלזלין בברכתה**".

(ומאד מעניין, איזו ברכה לא היתה חשובה בעיניהם?... ומביאים שבתולדות כתוב בשם הבעש"ט, שלא ברכו 'והערב נא', שאילו היתה מתיקנת התורה בפייהם, לא היו נופלים וחוטאים).

לכאורה זו סתירה מפורשת... הגמרא ביומא אומרת - שבית ראשון חרב בגלל שהיו בו ג' עבירות החמורות, ובב"מ כתוב בגלל שלא ברכו בתורה תחילה, ובירושלמי בחגיגה (פרק א' הלכה ז') מובא ויתר הקב"ה על עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, ולא ויתר על **מאסה** של תורה, וי"ג ביטל תורה.

וגם כאן כתוב מפורש לא כמו הגמ' ביומא, שהגמ' ביומא אומרת - שזה בגלל שלש עבירות חמורות, שעל זה הארץ אבדה!

המלך חונן כשהניגון לא מזייף

האלשיך (ירמיה ט, א) מביא משל ליכנר' שהיה מנגן בכינור בצורה מיוחדת. וכל פעם שהיו למלך שעות קשות בממלכה היה מגיע הכנר ופורט על נימי הכינור, ומשם זה היה נפרט על נימי הרגש של המלך, עד שהמלך היה נרגע וחוזר לשלוות הנפש שלו. וכך הממלכה נשמה לרווחה. ויהי היום, והכנר עשה עבירה על החוק שאחת דתה להמית! ובמשפטים של פעם, על כל גזר דין מוות - המלך היה צריך לחתום. הביאו את הגזר דין למלך - והוא לא הסכים לחתום... הוא צריך אותו! אחרי שבע שנים הכנר חלה, והיו צריכים לכרות לו שתי אצבעות, וממילא הוא כבר לא יכל לפרוט על הכינור.

הוא חזר לביתו שבור ורצוף, ושם ממתינה לו מעטפה אדומה מהממלכה, עם גזר דין מות. עוד שבוע הוא נלקח לעמוד התלייה. הוא רץ למלך... אני לא מבין... לפני שבע שנים כשעשיתי את העבירה ובאמת הגיע לי למות - המלך חנן אותי. אבל היום אני כבר בסדר, למה כעת מגיע לי למות?... אמר לו המלך, עשית עבירה - מגיע לך מוות! וחננתי אותך כי הייתי צריך אותך, אבל עכשיו שאני כבר לא צריך אותך - חוזר להיות הגזר דין. למה שתהיה שונה מכל אזרח אחר... כעת תקבל את הגזר דין מוות.

אומר על זה האלשיך, מה שמקדש ראשון חרב - זה היה בגלל עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. אבל, כל זמן שהכנר ניגן, כל זמן שהניגון של דף הגמרא היה כמו שצריך, בלי לזייף... נו, השאירו אותנו, הקב"ה היה צריך את הניגון המתוק הזה.

ובאותו רגע נכבשה ביתר, בר כוכבא מת, והכל נגמר...!
אמר לו הרב אברמסקי - - אלעזר המודעי של הדור הזה - זה הבני תורה. אם אתה נותן להם בעיטה - אין לך מדינת ישראל! וביג חשש, כי הוא ידע שהוא צודק...

והיינו, שוודאי תורה של רשעים אלו, אליהם הכתוב אומר (תהלים נ, טז) "ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי, ותשא בריתי עלי פיך", רק כשיש בדור בני תורה שלומדים בקדושה ובטהרה, זה מגן על כל הדור, אבל כשבבית מדרש מתחיל להזדיין - שלא ברכו בתורה תחילה - אז מגלגלים עליהם את הכל. וכך גם מדויק בגמרא ויתר הקב"ה לישאל - דייקא, לעם ישראל! היו שם עובדי ע"ז, ומגלי עריות, אבל כל זמן שהיו בני תורה כדבעי, אז בשבילם הקב"ה ויתר. וכדאיאתא בסנהדרין (צט, ב), אפיקורוס כגון מאן, אמר רב יוסף כגון הני דאמרי מאי אהנו לן רבנן וכו', ופרש"י והם אינן יודעין שהעולם מתקיים עליהם. אמר רב נחמן בר יצחק מהכא נמי שמע מינה, שנאמר "ונשאתי לכל המקום (סדום) בעבורם". הגאון ר' אהרן רוטר היה פעם אצל מרן הרב שך, והראה לו נצ"י"ב. יש כמה דברים שהתורה כותבת עליהם, "ותקיא הארץ אתכם" כמו עריות, ומאכלות אסורות. א"כ למה הארץ לא מקיאה אותנו?...

אומר על זה הנצ"י"ב, משל למה הדבר דומה? אדם אכל אוכל מקולקל... אבל אח"כ הוא קיבל גלידה טעימה במיוחד... וכעת הוא צריך להקיא, אבל אם הוא יקיא - הוא יקיא גם את הטעם הטוב של הגלידה, וזה כל כך טוב לו הטעם שלה... אז הוא מתאמץ בכל כחותיו לא להקיא, בשביל שישאר לו הטעם של הגלידה בפה... אומר הנצ"י"ב: הארץ רוצה להקיא אותנו. כי הארץ עדינה, והדברים הללו מגעילים אותה... זה סחי ומיאוס בשבילה! אבל אם היא תקיא - היא תקיא גם את הבני תורה. זה לא שווה לה... היא מוכנה לסבול את כל הסחי והמיאוס - העיקר שקומץ הבני תורה יישארו בתוכה...

ממילא, כל זמן שהיו בני תורה שלמדו כמו שצריך, אז הקב"ה מחל לכלל ישראל. הוא לא קיים את הגזירה, כי א"כ זה היה הולך גם על הבני תורה. וסלחתי לכל המקום בעבורם, אלו העשרה צדיקים. בזכות התלמידי חכמים - קיימים. אמת! אבל אם בבית מדרש מתחיל להזדיין... לא ברכו בתורה תחילה... זה כבר לא יכול להגן. ואז הגזירה באה בשביל כל העם שעברו עבירות. וממילא אין סתירה, האלשיך קיים על מכונו. ואותו דרשן - דיבר סרה על ה', וכל דברי המהרי"ט נאמרו על הדרשן ההוא. בהקדמה של הגרא"ל מאלין מביא שהיטלר ימ"ש בא מגרמניה, כי בגרמניה התחילה ההשכלה הארורה, ובני תורה כמעט ולא היו שמה, אז משם יצא החורבן.

[ואעפ"כ אמר החזון אי"ש, כל זמן שהיה את עמל התורה של הגרש"ש, ושל רבי ברוך בער בעולם, היטלר לא יכל לבצע את זממו, אבל ברגע שהם נפטרו - הוא יכל. ומשם זה התחיל].

כשאין בני תורה להגן - אז כל כלל ישראל בסכנה, תורתם מגן לנו. תורה תבלין - רק למי שחשובה בעיניו

מהלך שני אומר הגר"י בלאזר בכוכבי אור (הנדפס מחדש, מכת"י אות ח'), הגמרא אומרת בקידושין (ל, ב) בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה, אי אתם נמסרים בידו. ובסוטה (כא, א) תורה בעידנא דעסיק בה - אגוני ומצלא. אומר רבי איצליה פטרבורגר זצ"ל, לא היה קשה לגמ' למה אבדה הארץ, זה פשוט! בגלל ע"ז, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וכמשי"כ ביומא. השאלה היתה, הרי הם עסקו בתורה, ותורה מגנא ומצלא. איך הם הגיעו לכזה מצב??

אלא שאחז"ל (ברכות סב, ב, עה"פ במלכים א - א, א) שנאמר על דוד המלך ע"ה ויכסוהו בבגדים ולא יחס לו, שזה מחמת שביזה את הבגדים בכרתו כנף מעיל שאול בהיותו במערה. והיינו שאינו בתורת עונש, רק בטבע הבגדים - להחם את הגוף, וזו מתנת השי"ת, ומאחר וביזה אותם כבר לא עשו פעולתם. [וכדרך כל נותני המתנות שאם יבזה אותם האדם, ימנעו מנתינתם].

וכן הדבר שהתורה"ק היא תבלין ליצה"ר, וזוהי סגולה רוחנית שנותנת לנבראים, ומי שהתורה אינה חשובה בעיניו, שוב לא תפעול פעולתה להיות תבלין ליצה"ר, ולכן היא גם לא מגנא ומצלא, וירדו במצולות החטא של ג' עבירות חמורות.

[וכבר ספרנו פ"א בארוכה על אותו תלמיד שהגיע עד דכדוכה של נפש, מאחר והיה עם חברים בים ואחד טבע לעיניהם ל"ע, ואח"כ הגיע לשיבתו של הגר"ח"פ שיינברג זצ"ל שהבחין בזה, ושאלו על מה ולמה נפלו פניך, ושח לו כל אותו מאורע. וא"ל אין לך ברירה רק להיות מתמיד, ופקודי ה' ישרים משמחי לב, וא"ל לרה"י קל לומר מפני שהוא אוהב ללמוד, אבל אני בחור מן השורה, פעמים בא בארוכה וכשאין חשק פעמים בא בקצרה, וא"ל באותו נוסח שהבאנו מהכוכבי אור, שהרי בעצם הכתוב אומר פקודי ה' ישרים משמחי לב, וזה לכל אדם בכל מקום, אלא שכאמור לעיל רואים מדוד שכאשר אחד מבזה דבר מסוים שוב לא יתן פעולתו ומתנתו לאותו אחד, וכיון שהגמ' בסנהדרין (צט, א) מביאה עה"פ כי דבר ה' בזה וכו' זה מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, הרי כל מי שמבזה אותו שוב אינה פעולת מתנתה ופעולתה להיות 'משמחי לב'.

לא בקשו ממך ברגע הראשון להיות 'המתמיד' של הישיבה, אבל במה שאתה יכול אל תוותר לעצמך בשום אופן ושוב לא נקרא שבזית את התורה, ואז היא תביא לך שמחה וממילא יקל לך ללמוד יותר ושוב השמחה תגדל יותר, וחוזר חלילה עד שתהיה גם מתמיד וגם מאד שמח, - וכך הוה והיום הוא מהת"ח היותר גדולים (וחשובים).

בוכים על בזיון כבוד שמים

וענין הבזיון לתורה במי שיכול לעסוק בה ואינו עוסק, כתוב באגרת התשובה לרבינו יונה (סוף יום ראשון, אות ז'): "וחייב אדם לעסוק בתורה בכל יום. ואמרו בספרי, כשם שתלמוד תורה גדול מכל המצוות, כך עונש בטול התורה גדול משאר עברות. ומצינו בבית ראשון שיותר הקב"ה על עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, ולא יותר על עוון ביטול תורה". והוא מביא עוד את כל הגמרות בענין הזה. ואח"כ הוא כותב: "כשבני אדם פוסקין ממלאכתם ומעסקיהן, והולכין לבתיהן, או יושבים בקרנות - רעתם רבה, וחטאתם כבדה מאוד, לפי שהם מבזים את התורה! שאילו היו מאמינים שאין תכלית למתן שכרה - למה לא ישיבו רגליהם לבית הספר ללמוד הלכות, או קורא מקרא או סידור התפילות...? הלא האדם זריז ואף ברגליו למלאכתו ולעסקיו, ויודע כי הכל הבל; ואיך ישכח חיי העולם הבא ולא יתן להם חלק ביום מן הימים או שעה מן השעות, אף בעת שהוא בטל ממלאכתו???"

ובל יאמר בלבבו: עת לעשות לה', לקרא בתורה ולתנות צדקות ה'! - אשם הוא, אשום אשם לה'! ע"כ אמרו רז"ל, (סנהדרין צ"ט) כי זה שאמה הכתוב "כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה" - כי זה על כל מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, שהוא בזה את דבר ה'".

וממילא, הבזיון של התורה, של מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק - זה בזיון. וברגע ואתה מבזה - אתה מפסיד את הכל. ולכן גם נענשנו מלבד עצם החורבן - גם בבזיון הגדול שנוולד מהם.

שועל בקדוש הקדשים

ראיתי שמפרשים את דברי הגמ' שלהי מסכת מכות שפ"א היו ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ור"ע עולין לירושלים, כיון שהגיע להר הצופים קרעו בגדיהם, כיון שהגיע להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין ור"ע מצחק וכו', וא"ל למה אתם בוכים, א"ל מקום שכתוב בו והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו, ולמה נבכה?! וביאר המהרש"א שמתחילה קרעו בגדיהם, ואח"כ בכו על זה שמלבד עצם חורבן ביהמ"ק, הנה ירד לשפלות גדולה שחיה שפלה שהוא השועל מתהלך בה.

[והיינו מה שאחז"ל לקו בכפליים שנא' כי לקתה בכפלים בכל חטאותיה, ומתנחמת בכפליים שנא' נחמו נחמו עמי - והיינו שמלבד עצם החורבן, גדלה הרעה בגודל הבזיון שבו].

הגמרא בחגיגה (ה, ב) מביאה עה"פ דמוע תדמע ותדע עיני דמעה (ירמיהו יג, יז), שלש דמעות הללו למה, אחת על מקדש ראשון, ואחת על מקדש שני וכו', מקום יש לקדוש ברוך הוא, ומסתרים שמו, ושם הוא בוכה, שנאמר: במסתרים תבכה נפשי מפני גוה. א"ר שמואל בר יצחק מפני גאותן של ישראל שנטלה מהן ונתנה לעובדי כוכבים. רב שמואל בר נחמני אמר - מפני גאותה של מלכות שמים, ניטלה התפארת גם מהיהודים, וגם ממלכות שמים.

הבזיון הנורא שהיה בחורבן בית המקדש - הוא היה נורא! וע"ז הביאו את דברי המסילת ישרים שמביא (בסוף פרק יט) חז"ל - בתד"א רבא (כד) - "כל חכם בישראל שלמד תורה לאמיתו, ומתאנה על **כבודו** של הקב"ה, ועל **כבודם** של ישראל כל הימים, ומתאוה ומצר **לכבוד** ירושלים, ול**כבוד** בית המקדש".... הוא מזכיר כל הזמן את הכבוד. כיון שהדבר הכי נורא זה הבזיון והחילול ה' הנורא, שניטל גאותו של הקב"ה וגאותן של ישראל, (שזה תלוי אחד בשני) כבוד מלכות שמים ניתן למשיחה, והושפל עד עפר.

בספר של המשגיח הגה"צ רבי דן סגל (על המסילת ישרים) מביא סיפור על האדמו"ר מקלויזנבורג, שהוא היה פעם בכותל המערבי, וראה איך שרוקדים שם ליד הכותל... הרבי מקלויזנבורג הזדעזע, הוא אמר להם, אתם יודעים למה אתם דומים?... היה יהודי גביר גדול, כל הבית שלו היה מצופה בשיש וזהב, פאר והדר, מליונים... ואת הכל הוא הפסיד! נשאר לו כפית זהב אחת יקרה, הוא לקח את הכפית והתחיל לרקוד איתה, יש לי כפית זהב...

על מה אתה מדבר?... היית מיליארדר, ונשארתי סך הכל עם מעט מזער... היה לנו בית מקדש, היתה לנו השראת שכינה... לרקוד פה?... נשאר לנו בסך הכל כותל אחד! **מסגד בתוך קודש הקדשים!!!** זה לא שועל שיוצא, זה שועל שנמצא! ולא סתם שועל, זה עם הדומה לחמור! איך אתם יכולים לרקוד???

אומרים בשם הרמב"ן, שהבזיון כבוד שמים הכי גדול הוא שבמקום קדש הקדשים יש מסגד!!! וכל אחד מבין את זה.

אל תזרקו אבנים!

כעת נדע: אומרים בקינות, "אספוד בכל שנה מספד חדש", ומהו המספד 'חדש'. שיש ירידת הדורות, וכל שנה רואים את הדרדר שהדורות יורדים, איך שכבוד שמים מתבזה יותר ויותר, וזה תוספת הספד שבכל שנה. אנחנו הגענו הרי למקומות של טנופת וטומאה רבה... כבוד שמים מתבזה... כבוד שמים מתבזה!!!

על מה צריכים לדבר?... צריכים לדבר שיהודי חרדי לא יסתכל במכשירים טמאים!! יש ליצר הרע הרבה שמות. וכמו שאמר מי שאמר, איך ייתכן שבמכשיר כזה קטן נכנס יצר הרע כזה גדול... זה אחד מהפלאים של היצר הרע!

יש בו את כל ה-ג' עבירות החמורות. גם את עוון בית ראשון, וגם את עוונות של בית שני, הכל יש שמה. שתי חורבנות, כל שלא נבנה כאילו נחרב בימיו.

והטומאה הולכת מבית ומחוץ... מספד חדש - מי האמין שנדרדר עד כאן?... מי האמין?... וכי מישוהו האמין שאפילו יהודי אחד שומר תורה ומצוות יכול לגעת בטינופת הזו!...

חז"ל אומרים בסנהדרין (צח, ב) על דור המשיח - ייתי ולא אחמיניה. גדולי האמוראים ויתרו על ביאת משיח, כי הם לא יכלו לשאת בבזיון כבוד שמים, הם לא יכלו לראות!

(מין הרה"י זיע"א תמיד שאל איך הם אמרו "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים"? ואמר החדב"נ הגר"ז ברלין שליט"א, שלכן אמרו **ברחמים**, שזה לא יהיה בעתה, אלא באחישנה. ושם לא יהיה כ"כ בזיון לכבוד שמים). מה יהיה אם יגידו לאחד שהוא יכול לחכות עד ביאת המשיח, אבל אז יראו לו איך ששורפים את אבא שלו באש... כל אחד ירצה לוותר על זה... וכי אדם מסוגל לראות כזה דבר?! וכי איך יוכלו האמוראים קדושי עליון לראות כבלע את הקודש בבזיון כבוד שמים גדול כזה.

מין הרה"י ר' מיכל יהודה, היה מביא בשם רבי לייב חסמן שהביא בשם החפץ חיים, משל למלך גדול, שרצה לצאת ולראות את כל הממלכה **האדירה** שלו. ויהי כאשר יצא, בכל המקומות הקרובים

שהכירו אותו שהוא המלך, התרגשו, וכבדו אותו בכבוד מלכים!... וכאשר הלך למקומות יותר רחוקים, גם אם לא חשבו שהוא מלך, חשבו שהוא שר חשוב, ועדיין כבדו אותו. וכך הוא ירד מעיר לעיר, יותר רחוק ויותר רחוק... וכך פחות ופחות כיבדו אותו...

כאשר הוא הגיע לסוף הממלכה, בעיירה הכי רחוקה שהיו שם אנשים נבערים מדעת ופשוטים, פחדו שהוא רמאי נוכל שרוצה להשתלט עליהם - וזרקו עליו אבנים...

היה אומר רבי לייב חסמן בשם החפץ חיים; [ור' מיכל יהודה היה חוזר על זה בדמעות!] הקב"ה שלח אותנו לגלות. בהתחלה, עוד הכירו את בית המקדש, זכרו את כל הניסים... עוד ליוו את הקב"ה בכבוד גדול ובמורא, וכל כך השתוקקו... לאט לאט - ירד כבוד שמים יותר ויותר... אמר החפץ חיים אבל דבר אחד - אל תזרקו אבנים! אל תזרקו אבנים!!!

כל המכשירים הטמאים הללו זה לזרוק אבנים כלפי שמיא!!! שומר נפשו ירחק מהם, מכל דבר של רחוב! להכניס דבר של רחוב זה להכניס צלם בהיכל! צלם בהיכל!!!

להתרחק מטומאת הרחוב

ונבין: גם עיתון! מלבד הביטול תורה, אמר לי מרן הגריש"א שאם אין לו ועדת רבנים מוסמכת וחשובה, הרי זה יכול להילקח מדיבורים של רחוב. מי הם חלק מהעיתונאים?... אנשים זרוקי ישיבות! כאלו שפה לא רוצים לראות אותם, עוד כמה שנים תראו אותם עיתונאים גדולים... הם יחוו לנו דעות!...! אנחנו לא מתביישים!...! היום אנחנו לא רוצים לשבת לידם, ייתכן שעוד ניתן להם כבוד וגדולה!...!

[ותכף מתחיל הבחירות, והם עוד יסבירו לנו מה מרן הרה"י אומר, ומה הרב הוא אומר, ואם יש איזה מחלוקת ביניהם - הם מבינים טוב את שתי הסברות עם כל הלומדע'ס... עם כל ה"ראש העקום" של עיתונאים, הם ירצו להסביר את מרנן אבירי "הראש הישר"....]

כזו עקמימות עוד לא קמה בבריאה!

וסיפרנו פעם, שהיה בחור בזמן הג"ר שמעון שקופ, שהביא עתון לשיבה, לגרודנא. והגרש"ש היה מזועזע... הוא עלה לבימה ואמר, אם נכסוף נכספת לבית אביך, למה גנבת אל אלהי?!... לבן הרשע אומר ליעקב, אתה יעקב כל הזמן אומר לי שאני לבן הרשע, ואבא שלך הוא גדול הדור... אם אני לבן הרשע ואבא שלך הוא הצדיק, למה גנבת את אלוהי?!... למה פתאום האלוהים שלי טובים לך?!...! אנחנו מדברים כל הזמן נגד הרחוב, כמה צריך להתרחק ממנו, ולבסוף אנחנו מביאים את הרחוב הביתה!...! כל החילומונים האלו למיניהם, לסוגיהם, ולאליהם... לשמוע דעות של רחוב! לחיות רחוב!...!

כאשר הייתי צעיר לימים, היתה לנו במשפחה אשה חולה, והיו לה יסורי איוב! היא בקשה לשמוע חדשות ברדיו, רק בשביל שיבלבל לה את הכאבים קצת... זה הכל! ורק חדשות!

שאלתי את הסטיפלער (מדובר על לפני למעלה מארבעים שנה!) ואמר לי, **לפתוח רדיו בבית - זה להזמין משומד הביתה וכשאתה מסובב את הכפתור לפתוח זה לבקש לתת לו לדבר...!** הוא ברך ושמעה האשה, וקיבלה. זה היה נסיון קשה! אבל הקב"ה שילם לה בילדים טובים ומצויינים, ראשי ישיבות ומרביצי תורה!...

כל טיפה של רחוב שנכנסת לבית מדרש - זה צלם בהיכל! אם יש אפילו אחד שמחטיא אחרים - גדול המחטיאו יותר מן ההורגו! זה פחד אלוקים!!!

תרומת עולם הישיבות...

אדם צריך לדעת: התורה בנויה עלינו, העולם בנוי עלינו! אם יש קיום לעולם בדור הזה - זה רק בזכות הבני תורה, ולכן האחריות רובצת עלינו בכפליים, וזה גם לומדים מבני גד ובני ראובן גודל חיוב האחריות לדאוג לכלל שלא תזדייף המנגינה של הבית מדרש כימים ימימה, ואז לא תוכל להגן עלינו.

ראיתי מופיע סיפור מאד מעניין, (לאחרונה נדפס שוב בעלון יערב נא שיח).

אחרי מלחמת ששת הימים, הצבא של המדינה - חגג בראש כל חוצות... כל מקום העריצו את צה"ל, וחלקו להם כבוד.

הזמינו את המגיד רבי שבתי יודלביץ' לדבר בבסיס של "חיל האויר", רבי שבתי מיאן, ולא רצה, וכ"כ השפיעו עליו והתחננו, עד שהסכים, לבסוף הוא התחרט... אבל כבר היה מאוחר. הוא אמר שהוא ידבר קצר.

מפקד הבסיס ברוב גאותו ושחצנותו אמר לרבי שבתי - לעיני כולם: הצבא - מורכב מכל מיני חילות. החיל הזה - תרם כך וכך למלחמה, החיל הזה - תרם כך וכך, ובסך הכל כולנו ביחד שחררנו את ירושלים, ואת הכותל המערבי, ואת קבר רחל וכו' וכו'. מה תרמו "עולם הישיבות" לניצחון של צה"ל, ולעם היהודי?... סיים בצנינות כל הקהל חייכו בהנאה... ומחיאות כפים ברקע.

רבי שבתי לא נבהל, ואמר שאלו אותי שאלה, ואני בתור מייצג עולם הישיבות רוצה להגיד לכם בדיוק מה תרמו בני הישיבות:

ובכן, העיתונות - לפני המלחמה דברו, שבאופן נורמלי צריכים להתכונן ל-חמישים אלף הרוגים! והיות וצריכים לקבור מיד, ובבית הקברות לא יהיה מקום לכולם, אז כל הגנים הציבוריים בערים הגדולות - שהם שטחים נרחבים, יהפכו אותם לבית קברות עראי, ואח"כ יראו איך לסדר את כולם.

ובכן, תרומת בני הישיבות: א. במקום חמישים או שישים אלף - שאם ח"ו היה במקרה כזה, מי היה מטפל בקבורתם?... בני התורה, ואז היו מבינים תרומתינו למערכה, אבל הקב"ה לא רצה שנתבטל מהלימוד, לכן ויתר על כל אותם עשרות אלפי הרוגים, ואפילו אלף אחד לא היה, וזה תרומה גדולה וחשובה שלנו.

ב. תרומה שניה: בני הישיבות תורמים גם לשטח ירוק, ודואגים שיהיה לעם היהודי גנים יפים! רצו להפוך את הגנים הציבוריים לבתי קברות. ואנחנו דאגנו שיישאר גנים!

ג. תרומה שלישית: כל מה שצה"ל ניצח - זה בזכותם של בני הישיבות! "עומדות היו רגלינו בשערי ירושלים" - אומרת הגמרא במכות (י, א) עה"פ (תהילים קכב, ב) "עומדות היו רגלינו בשערי ירושלים", מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה.

ואז ליוו את דבריו מחיאות כפים ושיר של 'הקב"ה אנחנו אוהבים אותך'.

איפה יש היום השראת השכינה?

רצינו הרבה הרבה להאריך, אבל מקוצר הזמן נסיים רק בדבר אחד:

אחרי שכתוב, "על ההרים אשא נהי ובכיי", כתוב פתאום: "קומי רוני בלילה!" ותמוה, אני אומר לבן אדם שמתאבל על אמא שלו, תבכה, תבכה, עוד לא בכית מספיק... ומיד אחרי זה - קומי רוני בלילה... כעת תקום, ותתחיל לרקוד! מה הפשט?... אלא אומרת הגמרא בתמיד (לב, ב) על הפסוק "קומי רוני בלילה", כל מי שלומד בלילה - שכינה כנגדו! ובמדרש זה כתוב על כל תלמוד תורה, ולא רק בלילה. הכל חשוך הכל חרב, אבל ישנה קרן אורה המחזירה אותה לאותה נעימות של השראת השכינה בבית המקדש, דהיינו גם היום עם דף גמרא! שם שוכנת השכינה!!!

וידוע הסיפור עם מרן רבי חיים שמואלביץ, שהיה רגיל למסור שיחה כל שבועות בבוקר. והיה בחור שהיה מגיע באופן קבוע.

כששחררו את הכותל המערבי, אותו בחור לא הגיע לשיחה, שאל אותו רבי חיים, איפה היית בשיחה?...

אמר לו הבחור, הראש ישיבע! הייתי בכותל המערבי, שכונה לא זה משם!...

אמר לו רבי חיים - נכון, משמה היא לא זה, אבל פה היא נמצאת כל הזמן והרבה יותר! בבית מדרש היא נמצאת הרבה יותר.

עמל התורה - תחליף ליסורים

ואני רוצה לגלות לכם סוד...

כל שלשת השבועות האלו, על מה הם באו?... כתוב בחז"ל כמה פעמים, שזה בגלל חטא המרגלים שכל העדה בכו, אמר להם הקב"ה, אתם בכיתם בכייה של חנם, אני אקבע לכם בכייה לדורות.

אז בעצם יש לנו כבר הבטחה של בכייה לדורות... יהיו צרות, יסורים, והרבה דמעות יישפכו. מה אנחנו יכולים לעודד בני אדם?...

יש חידוש גדול בשערי תשובה (שער ד אות יא) שמיוסד על המדרש במדבר רבה (צב, א, א"ר אלכסנדר) 'ומשני פנים תגן עליו התורה מן היסורים. [אדם שנגזר עליו יסורים - התורה יכולה להגן עליו. תורה מגנא ומצלא. איך?...]'

האחת כי אמרו ז"ל תלמוד תורה כנגד כולם.

והשנית, כי ישים עמלו בתורה, וטרחו בה, ואשר תדד שנתו מעיניו - יעלה במקום יסורים. וכמו שאמרו ז"ל כל הגופים לעמל יולדו, ואחז"ל בסנהדרין (כו, ב) למה נקרא שמה תושיה, שמתשת כוחו של אדם. אשרי מי שהגיעה שלו היא בתורה!!!

אתה מחליט! יסורים - זה דבר שמתיש כחו של אדם, אך אדם חייב עד סוף כל הדורות לקבל יסורים, בכיה לדורות. יש לך אפשרות להחליף את זה בעמל של תורה.

הימים האלו הם באמת אבלות על החורבן, צער, ויגון... אבל שכינה כנגדו... "קומי רוני בלילה"...

הקב"ה אומר - נכון, צריך לבכות, אבל אני נותן לך עצה - - - כשאתה לומד - יש לך בית המקדש, שכינה כנגדו, אין לך יסורים!!! כמה אפשר לזכות!

ומצד שני, תארו לכם איך זה נראה שאבא בוכה, ובאפשרותך לנחם ולהרגיע אותו, ולא אכפת לך...

שמים נשאו קדרות... שמים בוכים... אתה יודע שאתה יכול להסיר את הדמעות עם דף גמרא שלך! עם לימוד שלך! עם השראת שכינה! אתה מציל את כל כלל ישראל!!! עם ישראל קיים עליך!!!

על מה אבדה הארץ? על עזבם את תורתנו!!! כי כל זמן שיש תורה - תורה מגנא ומצלא. ואפילו שיש אצל אחרים עבירות חמורות - כל אחד הוא כמו רבי אלעזר המודעי! ממילא כל אחד צריך לדעת איזה אחריות יש לו, איזה אחריות זה להכניס צלם בהיכל, ולהביא דברים מהרחוב...

כי חס ושלום אם מזדייף הניגון בבית מדרש - - - על כך אבדה הארץ.

הזמנים האלו כתוב בספרים, שזה לא סתם לבכות, אלא צריך לעשות חשבון הנפש, לראות מה היו הסיבות שגרמו לחורבן, לעשות על זה תשובה, ולהתחזק כדי לבנות.

ואז זוכים לבנין בית המקדש שייבנה במהרה בימינו אמן!!!

ישראל בן מרים נ"י

לזיווג הגון והצלחה בכל העניינים

לע"נ

הרב מנשה יחזקאל בן חנה אצלאלן ע"ה

נלב"ע ב' אב

תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן שיעור דף היומי ועוד, בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ באמצעות לחצן קופות נוספות בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729 כמז"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת נדרים פון בחיגו לטלפון 037630585 שלוחה 2071 או במספר פלא' 053-415-3025 כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של 5 ש"ח תבוא עליו ברכה, וכל המוסיף... ניתן לקבל את הגליון במייל: 4166058@gmail.com